

Při návštěvě Frankfurtu jsem znovu prožil sen  
který se mi kdysi v dětství stal  
Z terasy jsem fotil všechno jako pomaten  
radoval se, plakal, vzpomínal

Já z kvartetových karet všechny eroplány znám  
já zpaměti je určím vždycky hned  
Boeing, Airbus, Douglas, Fokker, Aerospatiale  
An, Jak, Il, Tu a Motorlet

Zas projdu změtí žlutých čar až do klukovských let  
kdy v družstvu měli plot, že by ses bál  
za ním louku posekanou, kam se nesmí vjet  
neboť na ní malý Čmelák stál

Z třešní jednou viděli jsme jak přistál v obilí  
tak rozjed' Sobi a hurá k němu vstříc  
radost kluků kteří zajmou práškovací Zlín  
ta snad nejde slovy ani říct

Krásná černá vrtule a světle žlutý lak  
u kabiny schůdky výklopné  
dopředu dvě větší kola, jedno malé vzad  
pásy, knipl uvnitř za oknem

Jen sepneš drátky pod kapotou motor naskočí  
a můžeš letět jen tak bez plánů  
přes rybníky, lesy, pole, třeba do Soči  
na Artěk a nebo Rujánu

Dneska potkáš na letištích stokrát stejný džet  
kotle měří na obloze čas  
vrtulová elegance opustila svět  
a stěží někdy navrátí se zas

Brandýs, Mratín, Líbeznice, Klecany a Řež  
z Horoměřic půl minuty jen  
za pár vteřin na Ruzyni v klidu přistaneš  
po vrtulích zbude jenom sen

Brandýs, Mratín, Líbeznice, Klecany a Řež  
z Horoměřic půl minuty jen  
za pár vteřin na Ruzyni v klidu přistaneš  
po vrtulích zbude jenom sen